

מ"ת 21662/04/17 - ישראל אלטר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 21662-04-17 מדינת ישראל נ' אלטר
תיק חיצוני: 154852/2017

מספר בקשה: 32

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מבקשים	ישראל אלטר
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר שהגיש המבקש ובה ביקש להסיר את התנאים המגבילים על מנת שיתאפשר לו לטוס לעיר אומן שבאוקראינה בין התאריכים 5.9.18 ועד 13.9.18.

בבקשה מציין המבקש כי הורשע ביום 28.2.18 בעבירות של גידול סם מסוכן והחזקת כלים שלא לצריכה עצמית. לטענת המבקש, מיום 10.11.17, נמצא המבקש במעצר בית לילי בין השעות 22:00 ועד לשעה 08:00 למחרת בבוקר, בבית אמו המנוחה ללא פיקוח אנושי.

המבקש טוען כי אין כל קשר בין ביצוע העבירה לצורך במעצר בית לילי ומבקש כי יוסרו התנאים כליל וזאת בעיקר נוכח כוונתו לנסוע לעיר אומן שבאוקראינה בחודש ספטמבר וכי הבקשה מוגשת נוכח העובדה שעל המבקש להזמין טיסות והתארגן בשהייה במלון מספר חודשים קודם לכן. כמו כן, צוין כי הדיון הבא בתיק העיקרי נקבע ליום 8.7.18 לקבלת תסקיר של שירות המבחן ולטיעונים לעונש.

כרקע לבקשה אציין כי ביום 16.4.17 שוחרר המבקש לחלופת מעצר על ידי כב' השופטת נסרין עדוי - ח'דר לאחר שצוין בהחלטתה כי מדובר במבקש בן 59 ללא עבר פלילי ואשר לא מיוחסת לו עבירה של סחר בסמים. כמו כן התבקש תסקיר של שירות המבחן. ביום 2.11.17 הוריתי על שינוי תנאי השחרור, כך שהתרתי למבקש לחזור לעיר נהריה ולהתגורר בבית אמו המנוחה וזאת ללא פיקוח. החלטה זו ניתנה לאחר שהוגש בעניינו של המבקש תסקיר של שירות המבחן ולאחר שהגעתי למסקנה כי ניתן ליתן אמון במבקש וזאת בכפוף לבטוחות וערבויות ותוך שהוספתי הפקדה כספית להפקדה שכבר הופקדה במסגרת תנאי השחרור. אציין, כי בד בבד הוגש תסקיר של שירות המבחן ממנו עולה שרמת הסיכון הנשקפת מהמבקש להישנות עבירות פחתה באופן משמעותי נוכח תהליך שיקום חיובי אותו עובר הנאשם ולאחר שבדיקות שתן שנערכו לו נמצאו נקיות משרידי סם.

ביום 19.6.18 התקיים דיון במעמד הצדדים.

עמוד 1

המבקש הפנה לפסיקה רלוונטית וציין כי אין קשר בין היותו של המבקש במעצר בית לילי ובין העבירות בהן הורשע. מצוין עוד ב"כ המבקש, כי ספק אם יוכל למצוא מקומות לטיסות לעיר אומן. הסגור צוין, כי המבקש היה בעברו אדם חרדי ולאחר מכן התרחק מהדת ובשנה האחרונה שב להתחזק מבחינה דתית, לפיכך, בשים לב לזכותו של אדם לחופש הדת, הרי שיש להיעתר לבקשה. המבקש מצוין כי מרכז חייו בישראל ולכן חזקה עליו שלא יברח לחו"ל.

ב"כ המשיבה מתנגד לבקשה וציין כי מדובר באדם שניהל הוכחות והורשע בעבירות סמים חמורות. באשר לטענת המבקש לאפשר לו לממש את זכותו לחופש הדת, צוין ב"כ המשיבה כי מדובר בפולחן דתי במדינה אחרת, נסיעה שמקימה בפני עצמה סכנות אחרות ובית המשפט צריך לאזן בין הסכנות שצפויות מהמבקש לבין הבקשה. זאת ועוד, הפנה ב"כ המשיבה לעובדה שתנאי מעצר הבית נקבעו בהסכמת המבקש.

לאחר ששמעתי טענות הצדדים ועיינתי בפסיקה שהוגשה לעיוני שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל בכפוף לתנאים שאקבע.

ראשית אציין, כי נקודת האיזון השתנתה נוכח העובדה שלמבקש לא עומדת עוד חזקת החפות והוא הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של גידול סמים מסוכנים, עבירה של גידול סמים מסוכנים וכן בעבירה של החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית.

עוד אציין, כי הפסיקה קבעה, כי כעיקרון מן הראוי כי אדם אשר הורשע בעבירות חמורות לא יצא מהארץ בטרם נגזר עונשו ואציין בעניין זה את דברי כב' השופט א' רובינשטיין בבש"פ 6060/10 פלוני נ' מדינת ישראל :

"לדעתי מדיניות שיפוטית נכונה היא כי המורשע בעבירות חמורות לא ייצא ככלל מהארץ בטרם נגזר עונשו, אלא אם כן מדובר בעניין דחוף ביותר ללא תחליף, במיוחד בנושאים רפואיים. במקרים רבים יציאה כזאת גם משמיעה חשש להימלטות; ועל כן צריכה היציאה

המיוחדת להיות מלווה בערבויות גבוהות. אך אלה יהיו חריגים, והכלל של אי יציאה מתיישב עם השכל הישר וגישתו של אדם מן היישוב".

וכן:

"איני מקל ראש באמונתו של כל אדם, לרבות הרואים השראה מיוחדת בימי ראש השנה באומן, בעקבות דברים המצוטטים מפ"ר נחמן מברסלב; זאת- אף שישנן ג' דעות אחרות לגבי יציאה מארץ ישראל לעניין תפילה, וכמובן איש באמונתו יחיה. ואולם, משאין הזכות הבסיסית לתפילה בציבור נפגעת, נראה לי כף הכלל, של אי אישור יציאה בכגון דא, היא המכריעה- בהיעדר נסיבות חריגות".

ב"כ המשיב הציג לעיוני החלטה של בית המשפט העליון בבש"פ 10697/05 עבדל אזברגה נ' מדינת ישראל, כאשר באותו עניין יוחסה לעורר עבירה של ניסיון לרצח והשאלה שהתעוררה היתה בקשתו להתיר לו לצאת להתפלל במסגד, היינו בציבור 5 פעמים ביום. שם, בין השאר צוין בית המשפט את העובדה, כי המסגד נמצא במרחק של כ- 300 מטר

ממקום שהותו של העורר שם. בענייננו, מדובר בנסיעה לחו"ל ובכך, לא יכולה להיות מחלוקת כי הדבר שונה בתכלית. אני סבורה כי אכן, מן הראוי כי לא יותר לאדם הממתין לבירור דין לצאת את הארץ אלא בנסיבות מיוחדות ובהינתן העובדה כי לא מתקיים חשש להימלטות מאימת הדין. לפיכך, בחנתי עניינו של המבקש, מבחינת מסוכנותו נוכח התנאים בהם הוא מצוי כעת והאם מתקיימת בעניינו עילה של המלטות מאימת הדין.

המדובר ביציאה לתפילה באומן בחגי תשרי. במועד זה מקובל ביותר בקרב חסידי ברסלב לפקוד את המקום בהתכנסות המונית. נוכח התנאים בהם מצוי היום המבקש (מעצר בית לילי ללא פיקוח, על פי החלטה שיפוטית ובהמלצת שירות המבחן) ונוכח העובדה כי שוכנעתי שמרכז חייו של המבקש בישראל, אינני סבורה שיש חשש בולט להימלטות מאימת הדין. אציין עוד, כי לא ניתן צו עיכוב יציאה מן הארץ לנאשם במסגרת תנאי השחרור ממעצר. נוכח העובדה כי רמת המסוכנות הנשקפת מהנאשם פחתה, בשים לב למחותה של הבקשה ומשך הזמן המתבקש לשהות בחו"ל, אני סבורה שניתן להיעתר לה בתנאים המחויבים ובשים לב לעובדה שהדיון בתיק העיקרי קבוע ליום 8.7.18 הרי שהדבר צריך להיות בכפוף להחלטה שיפוטית בתיק העיקרי.

באשר לתנאים המגבילים, הרי שהנאשם מצוי בתנאים מגבילים של מעצר בית לילי ללא פיקוח ולא נטען כי הנאשם הפר תנאים אלה, הגם שהיה ללא פיקוח. לפיכך, לא מצאתי כי יש טעם כלשהו להותיר את התנאים המגבילים של מעצר בית לילי ושוכנעתי כי יש מקום להורות על ביטולם.

אשר על כן, אני מורה על ביטול מעצר הבית הלילי .

באשר לנסיעת המבקש לחו"ל, ככל שהמותב בתיק העיקרי יסבור כי מבחינת מועדי הדיונים בתיק, מתאפשרת יציאת המבקש לחו"ל, הרי שניתן להתיר לנאשם לנסוע לחו"ל. ההפקדות הכספיות שהופקדו במסגרת תנאי השחרור יהוו בטוחות להתייצבותו של הנאשם לדיונים בתיק העיקרי.

אני מעכבת החלטה זו עד ליום 1.7.18 שעה 17:00.

המזכירות תמציא החלטתי לצדדים .

ניתנה היום, י"ב תמוז תשע"ח, 25 יוני 2018, בהעדר הצדדים.